

overladt til Præsten alene, saa kom foruden hans Mening ogsaa Communens Repræsentations Mening i Betragtning, og det er noget ganske Andet; derimod, at lægge det alene i Præsens Haand, anseer jeg, som sagt, for at være en farlig Bet. at gaae. Den Udvei, der er holdt aaben, at Cultusministeriet, naar Præsten maatte nægte det, kan give Samtykke til eller tage den Resolution, at Præsten veduagtet skal confirmere 2 Gange, er ogsaa en Bet. der efter min Mening ikke kan være tilfredsstillende, thi, naar Præsten modsætter sig, saa vil det jo gaae her som ved alle lignende Leiligheder, hvor en Bestemmelse skal tages af vedkommende Ministertum; man vil indhente Erklæringer fra alle Vedkommende, saavel i de lavere som i de høiere Stadier, om hvad der kan siges for, at Præsten har nægtet det, og det er naturligt, at Provsten da vil finde mange Grunde for, at det maatte nægtes, og, hvis han skulde oversæe nogle, vil Bispen vide at anføre de allerstærkste Grunde for, at Præsten aabenbart har Retten paa sin Side. Den ærede Minister har viist os, at han, navnlig med Hensyn til denne Sag, har stor Forkjærlighed for at høre Bispernes Erklæringer, og han vil da finde, at der er anført saa vægtige Grunde baade i Provstens og Bispens Erklæringer, at han ikke i eet af ti Tilfælde vil finde, der er Grund til, at Sognet opnaaer det Gode at faae Confirmation to Gange om Aaret. Hvor velsignelsesrig Præsens Virksomhed med Hensyn til Confirmationsunderviisningen end kan være, saa troer jeg dog, at han, naar han bliver befalet at holde Confirmation 2 Gange om Aaret, vil sørge for, at den bliver ligesaa velsignelsesrig de to Gange, som den var den ene Gang, og, bliver den mindre velsignelsesrig, naar der bliver holdt Confirmation 2 Gange om Aaret, saa har den vist heller ikke været saa meget velsignelsesrig den ene Gang.

Saa stort et Gode Sognebaandets Løsning end er, vil det, navnlig med Hensyn til Confirmationen, i mange Tilfælde ikke kunne afhjælpe Trangen, thi den Præst, som Vedkommende vilde vælge til sin Sjælesørger, kan, som allerede sagt, boe flere Mile borte. Det er jo ikke engang sagt, at han boer i Nabofognet, men han kan boe flere Sogne derfra, og det

er ikke Enhvers Leilighed, navnlig da vi jo her meest tænke paa fattig Mand, at kunne holde sit Barn paa et fremmed Sted i den Tid, Confirmationens forberedelse skal foregaae, og uden det vilde han jo ikke kunne benytte den Ret, han ved Sognebaandets Løsning havde faaet til at lade sit Barn confirmere hos en anden Præst. Det ærede Mindretal har ladet falde en Uttring om, at Loven i den Skikkelse, som han har foreslaaet, kunde vente at finde Understøttelse hos Ministeriet; jeg har nu ikke hørt den høitærede Minister ytre Noget om, at Loven i dens oprindelige Skikkelse ikke vilde finde en saadan Understøttelse. Jeg vilde nødig troe, at det skulde være Tilfældet, og jeg vil i alt Fald ikke troe det, før jeg hører det af den ærede Ministers egen Mund, thi det forekommer mig at være en saa ligesem og efter min Mening saa lidt indgribende og saaretskædig Fordring, Lovforslaget tilsigter at sydestgjøre, at jeg kun meget nødig vil troe, den ærede Minister vil nægte Loven sin Understøttelse, naar den bliver vedtagen af Rigsdagen i dens oprindelige Skikkelse. Jeg har ikke villet gjentage mit Spørgsmaal til den høitærede Minister fra denne Sags første Behandling om Indholdet af vedkommende Bispers Erklæringer, thi af hvad han sagde ved denne første Behandling fik jeg den Formening, at han ikke ønskede at meddele os disse Erklæringer, og derfor troer jeg, at et nyt Spørgsmaal i den Retning vilde blive besvaret paa samme Maade. Hvis dette ikke var Tilfældet, saa var det vist ønskeligt, og jeg troer, at det vilde være kjær for flere her, om man fik at vide, hvorvidt Fleertallet af Bisperne eller alle Bisperne havde modsat sig en saadan Lov eller ikke.

**Kirke- og Underviisningsministeren:** Den ærede Rigsdagsmand, som nu satte sig, yttrede, at han ikke kunde ønske, at Loven kom ud i den Skikkelse, som Mindretallet har foreslaaet, fordi det let kunde virke skadeligt paa Agtelsen for Præstestanden og paa Præsternes Stilling. Den ærede Rigsdagsmand lagde derved en særlig Omhu for Dagen for Præsternes Stilling og for Agtelsen for Præsterne, som jeg troer ogsaa uden